

OŽIVLÉ FOTOGRAFIE

metodický list/dramatické zpracování

1

Anotace

Cílem aktivity „oživé fotografie“ je přiblížit žákům pamětníkovu dobu, popřípadě konkrétní událost, kterou zažil. Žáci vstupují do dobové fotografie a zkoumají ji zevnitř pomocí dramatické techniky živého obrazu.

Každá fotografie má svou atmosféru, kromě informací zachycuje i náladu a emoce, které pomáhají přiblížit danou událost, dobu či místo.

Cílová skupina

Žáci 8. a 9. tříd ZŠ

Vzdělávací cíle

- Žáci se prožitkovou formou dozvídají více informací o vybrané události/době.
- Žáci se vcítují do situace lidí v dané době.
- Žáci vnímají fotografii jako médium, seznamují se s jejími možnostmi a limity coby dobového dokumentu.

Počet účastníků

3 a více

Kompetence

Komunikace v mateřském jazyce, schopnost učit se, sociální a občanské schopnosti, kulturní povědomí a vyjádření

Časová dotace

30–45 minut

Pomůcky

3–5 fotografií – momentek z určitého období nebo události, kterou prožil pamětník (jako příklad jsou přiloženy fotografie z 21. srpna 1968)

Postup

- Rozdělte žáky do menších skupin (2–4). Každá skupina dostane fotografii. Úkolem žáků je nechat na sebe fotografii působit a zapsat na papír, jaká situace je na fotografii ztvárněna a co by mohli říct nebo si myslí lidé, kteří jsou na ní zachyceni.
- Skupina vytvoří živý obraz, tj. ve stronzu (znehynbnění) znázorní situaci zachycenou na snímku (hráči mohou představovat lidi, věci, budovy, emoce... Jestliže je potřeba více hráčů, mohou se dvě skupiny spojit.)
- Nyní mohou svou „fotografii“ oživit i přímou řečí jednotlivých postav či ruchy a šumy, které mohly situaci doprovázet v realitě a které si pouze domýšlíme.

OŽIVLÉ FOTOGRAFIE

metodický list/dramatické zpracování

2

- S živým obrazem lze dále pracovat – např. zkusit ztvárnit, co se stalo krátce před či krátce po pořízení fotografie (vznikne nový, pozměněný živý obraz).
- Obraz lze také rozehrát do scénky. Doporučení: aby sdělení scénky dobře vyznělo, musí mít jasný konec. Lze opět použít metodu stronza – hra znovu strne v živý obraz. Správný okamžik si buď hráči určí sami, nebo jim dá znamení učitel, např. tlesknutím (lze tleskat opakovaně, tak jak je mačkána pomyslná spoušť fotografického aparátu a v průběhu scénky tak vznikají další „fotografie“).
- Reakce „diváků“: Co jste na obraze viděli? Co se ve scéně odehrálo? Co by se ještě mohlo odehrát?

Reflexe

Společné zamyšlení se žáky formou řízené diskuse: Jsou tyto dobové fotografie něčím pozoruhodné? Proč? Za jakých podmínek asi vznikaly? Jak k nám promlouvají dnes? Ptejte se žáků, co zjistili nového o... (podle tématu, období, události). Jak události vnímali předtím, jak je vnímají teď? Můžeme fotografie považovat za historický pramen? Jakým způsobem ho lze využít při zkoumání historie a kde jsou jeho limity? Napadá je, na co by se v této souvislosti chtěli zeptat pamětníka dané doby/události?

